

Demonstrační šifrovačka – stanoviště číslo 1

Toto je stanoviště veselé noční hry. Prosíme, neničte jej, nejpozději dne 23. 8. 2016 v odpoledních hodinách jej odstraníme sami.

Děkujeme, organizátoři.

Milí účastníci!

Vítáme vás na prvním stanovišti Demonstrační šifrovačky! Na každém stanovišti odeberte z desek jednu sadu papírů pro svůj tým. Mezi nimi se vždy nachází 2 kusy šifry, po jejímž rozluštění se dozvíte umístění šifry následující. Jako obvykle šifru nehledejte v textu psaném kurzívou.

Pokud byste v průběhu hry narazili na problémy, tak se nebojte kontaktovat orgy. Eliš (na čísle +420 603 119 312) nebo Michala (na čísle +420 776 600 449) můžete pěkně poprosit o nápovědy k šifrám, Michal vám taktéž může poradit, pokud byste měli problém s hledáním nějakého stanoviště.

A protože jste už drsní ŠMFáci, záměrně jsme vám nedali šifrovací tabulky. Zvládnete to i bez nich! Ale aby vám to nebylo líto, můžete se kochat naší krásnou periodickou tabulkou proků.

Vaši drazí orgové

Příjemný hodný vlídný org vítal nápad podlý.

Přislíbíme účastníkům navštívit malý krásný objekt, zážitek skvělý.

Čau Maruš,

zdravím z Budějek. Jsem zrovna na koncertu KABÁTŮ, je to fakt nářez. Zahráli svůj nejnovější hity, mimo jiný taky píseň Dole v dole. Na tomhle turné k výročí 20 let kapely teda vydělaj pěkněj balík. Vrátím se v sobotu kolem poledne.

Honza

Demonstrační šifrovačka – stanoviště číslo 7

Toto je stanoviště veselé noční hry. Prosíme, neničte jej, nejpozději dne 23. 8. 2016 v odpoledních hodinách jej odstraníme sami.

Děkujeme, organizátoři.

Další šifru hledejte ve svém spacáku, pod očními víčky.

Ave Maria,

budiž za svoji nabídku, že můžeme nyní přebývat v domě rodiny Vaší, Bohem odměněna. Vydáváme se na cestu příštího dne za svítání. Nemaje mnoho věcí, neb většina padla při velkém požáru, věřím, že cesta nám nebude trvati dlouho. Byuše křestani, musíme se však ukrývat před legionáři.

Nero bude pykat!

*Bůh Tě provázej
Giovanni*

Demonstrační šifrovačka – stanoviště číslo 3

Toto je stanoviště veselé noční hry. Prosíme, neničte jej, nejpozději dne 23. 8. 2016 v odpoledních hodinách jej odstraníme sami.

Děkujeme, organizátoři.

ωΣHeτSQyy WÁás λOOWÍσqUvjuU! ;-* x[[;XΞ δαLSHÍ μεσάάζh JsεM uUMílsTIIa να MOTfINQYY
πῆqνύ ΦLΣeq. 8-ΔΔ XXX 8| τρOsHιLιNQvU ThoO tHAaμ NIEE ZμRδÍ. =ξΞξ 8** je tHo W HORνι
∫ τρOΠνIιTσι uU χῖβιτUvQΝα, QτερυΥ wyπAAαα SκOορOO yAαQo μûJ TρOJûHeelnÍq δO τέ πIτHOO-
μÉÉ MaATiQy. =[[νεεμά něčγδο ζhiLεEτQUu? :((nIGδOo μĚĚ neMÁ ρααd! ;ΞξΞ :[[:OOO

Další šifru najdete na jižním okraji.

Dear Mary,

za tři neděle pojedu se svým otcem do Londýna. Doslechl jsem se, že nedávno otevřeli nové divadlo na břehu Temže. Pokud Tví rodičové svolí, mohli bychom zajít na nějaké představení.

Co říkáš třeba na Sen noci svatojánské?

Tvůj John

Demonstrační šifrovačka – stanoviště číslo 4

Toto je stanoviště veselé noční hry. Prosíme, neničte jej, nejpozději dne 23. 8. 2016 v odpoledních hodinách jej odstraníme sami.

Děkujeme, organizátoři.

Kdo chce psa bít, tahá pilku.
Kdo šetří, peklem se ti odmění.
Kdo si hraje, ustoupí.
Nehas před večerem.
Kdo jinému jámu kopá, ať tam běží.
Lehce nabyl, takový pes.
Když pánbůh dopustí, umožilo osla.
Easy come, posvícení.
Kdo nevěří, má velké oči.
Vrána k vráně sedá, holé neštěstí.
První vyhrání, nežli holub na střeše.

Mon cher Jean,

stavby nového chrámu na ostrůvku Île de la Cité již byly započaty. Škoda staré baziliky Saint-Étienne. Zdá se to být velkolepou stavbou, svatý otec – biskup Maurice de Sully – dí, že tento nový chrám, zasvěcený Matce Boží, bude skvostem mezi ostatními chrámy, perlou celé Evropy.

*Líbá Tě
navždy Tvá Marion*

Demonstrační šifrovačka – stanoviště číslo 5

Toto je stanoviště veselé noční hry. Prosíme, neničte jej, nejpozději dne 23. 8. 2016 v odpoledních hodinách jej odstraníme sami.

Děkujeme, organizátoři.

Svoji pouť začnu hned za největším z měsíců planety Satuln. Odebelu plvní vzolek. Potom putuji stále dál, smělem od onoho měsíce, až k asteloidu 11 světelných let vzdálenému, oplývajícímu mláďaty vepřů. A oplavdu hodně se natáhnu nad sebe, až úplně ke stlopu, plo dlouhý vzolek. Předem mnou je oplavdu náročná a nebezpečná cesta. Nejplve sestoupím do Polska, tam zahnu a letím 13 světelných let lovně. Tam je čelví díla do palalelního vesmílu, tou ploletím a poklačuji až k ďábelskému asteloidu 66. Odebelu další vzolek. Vlivem nestability tohoto vesmílu spadnu do Kalifolnie a dál poklačuji přímo až k samotnému bohu hlomu a blesku. Abych se vyhnula jeho mocnému kladivu, laději se před ním zastavím a odebelu čtvrtý vzolek. Je čas vlátit se do lodného vesmílu, našťestí čelví díla je blízko. Ta mne vyplivne hned vedle památníku slavného jadelného fyzika nesnášejícího pudink. Obzvlášť ten švestkový mu moc nechutnal. Plolétám alejí slávy, ale zastavím už v německém městečku, to jistě z obavy před paplisky X. Odebílám již pátý vzolek a stále jsem naživu! To mi dodává odvahy, vydávám se tedy smělem vzhůlu, až tam, kde sídlí samotná Pallas Athéna. Lychle se natáhnu nad sebe a odebílám vzolek, ktelý označím číslem 6. Z obavy před hněvem bohyně však spěšně opouštím místo činu, tak jsem si v tom zmatku ani nevšimla, že jsem vzolek popisovala vzhůlu nohama. . . Přemýšlím, kam bych se schovala – myslím, že v Indii mne hledat nebude. Nyní jsem už v lelativním bezpečí, lozhodnu se tedy kopat přímo pod sebou. Při manipulaci s tímto již sedmým vzolkem jsem obzvlášť obezřetná, nechci, aby mi slezly vlasy. Poklačuji dál smělem naholu přes Flancii, u bolového lesa zahnu doplava a o tři bloky dál sbílám osmý vzolek. Už už se ho chystám popsát, když v tom si všimnu, že je úplně stejný jako vzolek číslo 2. Dívám se do letového plánu a už je mi to jasné, měla jsem o blok dříve zahrnout dolů, místo abych poklačovala lovně. Letím naplavit svoji chybu a sbílám splávný vzolek č. 8, záloven omylem seblaný vzolek (ktelý je stejný jako č. 2) označuji číslem $\pi/2 + 2,2e$. Když o tom tak přemýšlím, v tom palalelním vesmílu to nebylo tak špatné, lozhodnu se tam vlátit. Letím tedy nejplve 4 světelné loky přímo dolů, na chvíli se zastavím v Moskvě, změním směle letu a poklačuji 12 světelných let pořád lovně k mé již stalé známé čelví díle. S napětím jí plolétávám. No, nechci být tak blízko místu s tak vysokou mílou nestability, tak poklačuji v cestě a v Novém světě se posunu na společenském žebříčku o úloveň výše. Během další cesty minu olla, ktelému ze zobáku tlčí játla, laději zlychlím na takovou lychlost, že omylem přejedu planetku obydlenu zelenými čuníky. Ihned zastavím, plo vepřovou paštiku se však nevlacím. Laději sbílám svůj poslední vzolek. Jelikož jsem už velmi unavená, zběžně se dívám, jaké číslo jsem použila naposlady, a tak píšu – vzolek č. 10. Koukám, že už začínám šišlat. Mého l, ktelé zní jako když líkám l, si nevšímejte, já za to nemůžu. A tak končí má pouť s deseti plnými zkumavkami.

Další šifru hledejte u význačného šutru.

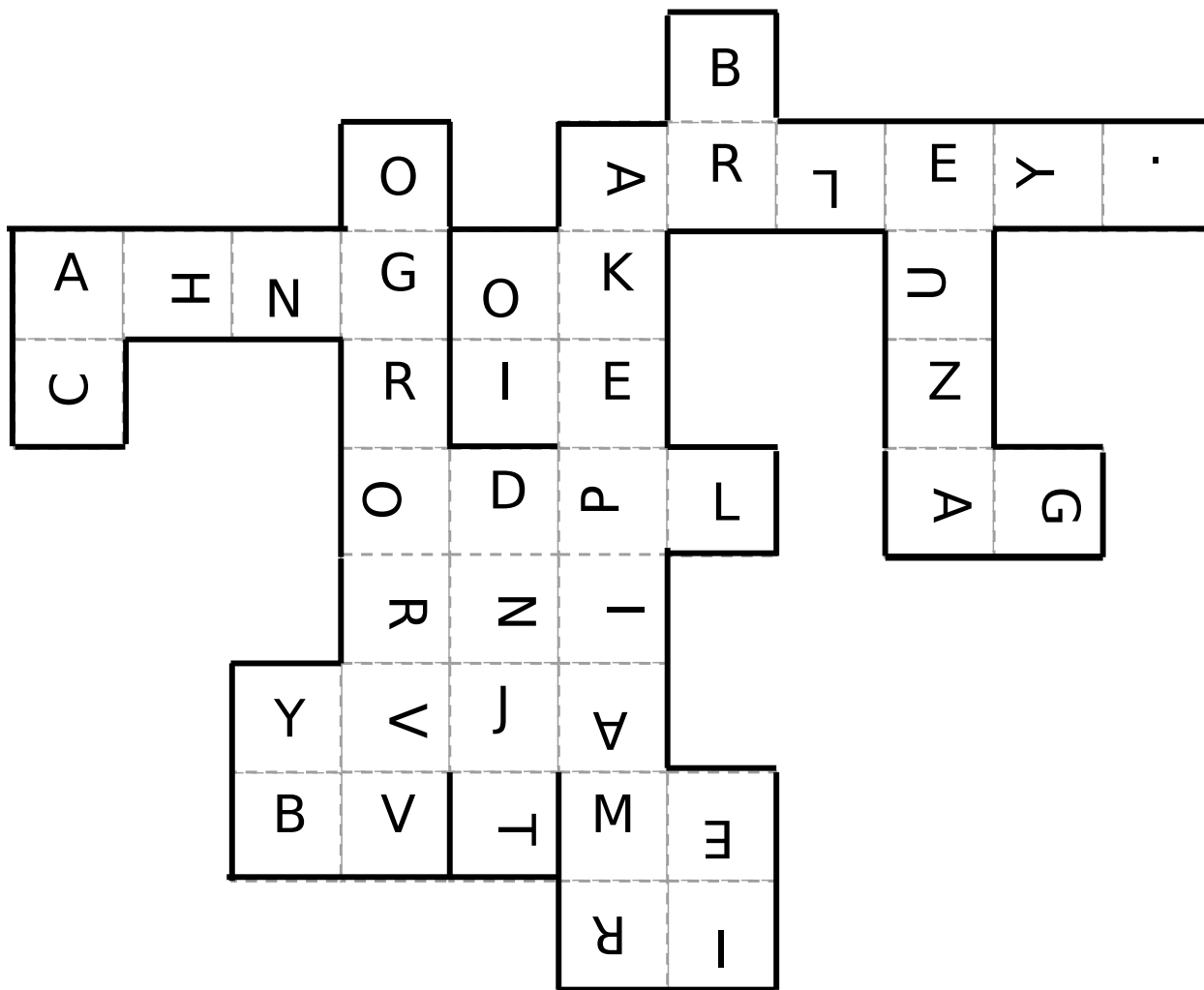
*Querida María,
náš útěk musíme uskutečnit co nejdříve, Maurové dobyli už i Toledo a plánují Cordobu zvolit za své hlavní město! Do Galie se snad nedostanou.*

Tvůj Juan

Demonstrační šifrovačka – stanoviště číslo 6

Toto je stanoviště veselé noční hry. Prosíme, neničte jej, nejpozději dne 23. 8. 2016 v odpoledních hodinách jej odstraníme sami.

Děkujeme, organizátoři.

Další šifru hledejte na severním okraji.

Caro Gian,

Mám mnoho dobrých zpráv! V Miláně bylo ujednáno a potvrzeno císařem Západu, Konstantinem I., a císařem Východu, Lucinem, že „Jak křesťané, tak i všichni ostatní obyvatelé mají právo svobodné volby, aby byli stoupenci jakéhokoli vyznání, které si sami zvolí.“ Již se nebudeme muset skrývat!

Laudetur Jesus Christus.

Marilla

Demonstrační šifrovačka – stanoviště číslo 2

Toto je stanoviště veselé noční hry. Prosíme, neničte jej, nejpozději dne 23. 8. 2016 v odpoledních hodinách jej odstraníme sami.

Děkujeme, organizátoři.

A tak jsem na cestě z Kodaně Šemíka rázně pobídl. Nebylo mi ale přáno, hned pár mil na cestě k Rize mi ruplo kolo u kočáru. Čekal jsem, jestli náhodou někdo nepojede kolem. . . Nikde ani noha. Tak jsem odpoutal Šemíka a dojel si pro náhradní díl zpět do Kodaně. Měl jsem tam známého z Berlína, který práci se dřevem ovládal bravurně. Kolo mi na počkání vyřezal, načež jsem mu na oplátku slíbil, že až pojedu přes Minsk, předám milostný dopis jeho milé. Prý s ní nemůže být, protože ji jeho matka nesnáší. Dokonce jim nechce ani požehnat ke sňatku, natož aby je nechala žít ve velké vile u sebe v Berlíně. Ach, ty matky. Namísto toho uvažují, že začnou hezky nanovo v Praze.

Poslyšte, ale nejhezčí z měst v Evropě je asi Paříž. Těch krásných těl . . . tedy mám na mysli ŽEN . . . na Moulin Rouge. Těch tam je. Požehnaně. Po těch dlouhých cestách mám rád rozptýlení v ženské náruči. Je ale smutné, kolik šušňů za to padne. Ještěže jdou kšefty v Amsterdamu a Berlíně skvěle, jinak bych byl úplně švorc. Je na čase si opět naplánovat cestu, na jaře na amsterdamské tulipány. Stejně jako ty se objevují i zajímavé příležitosti pro výhodné prodeje. V posledních letech se dobře kšeftuje s takovou zelenou páchnoucí rostlinou, po které mi mohou mastičkáři a babky kořenářky utrhnout ruce. Já bych si v odvaru z toho ani palec u nohy nesmočil, to vám řeknu. Ale dost povídání, už abych z Kodaně konečně vyrazil. Vezmu to rovnou přes Berlín. Nebo se nejdřív stavím v Praze?

Blondatá. Slovanka. Drzá a k zulbání. Potkal jsem ji u Vltavy na cestě z Prahy. Cesta do Berlína? Ha? Jak ta počkala! Stejně jsem, ať chtě či nechtě, musel amorův šíp lásky rozchodit, teda respektive rozjet do Kodaně, abych vyzvedl zásilku pro řížského kožešník. Byl to taký krásný norkový kožíšek. Kožešník mi pak následně za kožich dal mince s dominantou města Vilnius a rychle zmizel, než jsem mohl protestovat. Tím mi zadělal na problémy, protože se tahle nepoužitelná platidla dají vyměnit za něco hodnotného pouze na berlínském černém trhu. Tak jsem si to namířil rovnou na kupeckou cestu, která vede přes Varšavu.

Víte, strašně nerad se plavím po moři, ale na svých cestách se tomu nevyhnu. Třeba cesta ze Stockholmu do Kodaně by mi po souši trvala asi třicetkrát déle. Následně do Varšavy asi osmkrát. Ach, tak rád bych byl se svojí Boženkou. Lásko moje! Čekej na mě v Praze!

Říkám si, že správný kupecký deník by měl něco vypovídat i o mé všestranně obchodnické osobě. Hrál jsem s s dětmi v okolí amsterodamských polí. Narodil jsem se roku 1778 do rodiny původem lucemburské cirkusačky a bernského loupežníka. Často jsem s matkou a otcem cestoval. Chvilí jsme byli v matčině maringotce v Lucemburku. Postupem času se ukázalo, že mám celkem hlavu na čísla. Otec proto oloupil koho šlo a všechny peníze věnoval na mé vzdělání. Na berlínskou střední kupeckou školu mě poslal hned po dokončení lucemburské malozákladky. Měl jsem i období, kdy jsem se chtěl stát knězem, ale nebyl jsem na Univerzitu Karlovu v Praze přijat. Prý pro pochybný původ a nevhodné chování mých rodičů.

Těsně po studiích jsem měl období, kdy mi ofiko kšefty moc nešly, tak jsem chvíli dělal pašeráka pro jednu amsterdamskou mastičkářku. Ona sama posílala kontaktům cannabis, já jí zpět přivážel mrtvou vodu z Berlína a živou vodu z Rigy. Sám jsem si v Berlíně i Praze, přes kterou jsem musel logicky jet, kupoval soudky s pivem. Raději jsem pil to, protože jsem od té doby studánkám moc nevěřil. Kdo by taky dobrovolně pil něco, o čem neví, zda ho to třeba nezabije?

Když už jsem nakouzl trochu pití, tak se pojdme podívat i na jídlo. Na svých cestách jsem ochutnal varšavský tradiční bigus, v Berlíně je nejlepší pivo, brambory už díky nejmenovanému hostinci ve Vilniusu nepotřebuji několik let vidět a v Rize si putru už dávat více nebudu. Zelí mi fakt nedělá dobře. Když jsem se pak plavil do Kodaně, proklínal jsem všechny bohy, co kdy existovali. Když jsem konečně dorazil do Berlína, pražská Boženka již byla nastoupená, abychom se sezdali. Museli jsme ale svatbu odložit, protože se mi k rozhozenému trávení přiletla další choroba.

Jednou jsem měl na starost velkou zásilku amsterdamských dřeváků a porcelánu pro berlínské překupníky, kteří chtěli pouze polovinu z mého zboží převést do Lotyšska. Hodně mě rozlobili. Využil jsem jejich neznalosti zeměpisu. Poradil jsem jim plavit se po Labi do moře, pak se nalodit a pokračovat po moři. Chacha, ještěže mě poslechli. Museli vynaložit pěkné peníze za dopravu. . . Ke všemu jsem tu druhou půlku zboží stačil v Rize udat já. Ha! Jsem já to liška podšitá. Pak jsme si s Bóžou za můj výdělek uspořádali v berlínské katedrále krásnou svatbu a v Praze jsme si postavili domek pod kopcem jménem Petřín.

Momentálně se tedy nacházím v našem domečku v Praze, a povinnosti mě opět odvolávají. Z Berlína je třeba odvést velmi nenápadným způsobem vzácnou sochu, která prý bude umístěna na jeden kámen v moři v blízkosti Kodaně. Že to snad má být víla, nebo co. Potřeboval jsem ve městě chvíli zůstat, ale moc se mi to nezamlouvalo. V Dánsku si záhadným způsobem oblíbili hostince s řízkou putrou. Nemám to jídlo rád. To si radši zajdu v Berlíně na vepřové na hříbkové omáče, které je delikatesa od kuchaře z Minsku. Je to můj známý, kterého jsem z Běloruska přivezl do Prahy. Jeho země je děsně chudá, sbalil tedy tenkrát svou rodinu, já je naložil do prázdného vozu a odjeli jsme, já mu slubujíc, že určitě za lepším. Jakmile se dozvěděl, že v lesích v Německu nalezne hub více, pokračoval až tam. Jeho kuchyně vyloženě stojí právě na houbách.

Nerad jezdím na jih do Říma. Je tam protivné vedro, dokonce jim tam už 7 let samým horkem nic pořádně neroste. Navíc, vždycky tam většinou jedu přes lesoulupeživý Bern a z italské metropole musím pak většinou se zbožím do Bělehradu. Zase přes moře, fuj. Říkal jsem už, že trpím mořskou nemocí? Zlatá sladká klidná voda v pražské Vltavě!

Jednou jsem takhle vzal Boženku s sebou na pracovní cestu právě na černý trh do Berlína. Nakoupila si tam „spoustu velmi potřebných věcí“, jak sama řekla. Já bych dodal, že jsem to nakoupil já. Padly za to všechny mé pražské groše.

Nemít svoji starou dobrou mapu Evropy, mnohokrát bych na svých cestách jistě zabloudil. Už ani nepočítám, kolikrát jsem do Amsterdamu zamířil na prodeje se zeleným zázrakem. Kolikrát jsem byl na cestě z Lucemburku přes bernské lesy oloupen? A kolikrát na cestě zas do Lucemburku z druhé strany od Berlína! Jsou všude. A to jsem ještě nepovídal o vlkovi z Lucemburku. Má moc rád pražskou šunku. Jak že to vím? To nepovím!

Další šifru najdete na severním okraji.

Lieber Hans,

už je to tak dlouho, co jsem Tě viděla naposledy. Minulý týden jsem si koupila u knihkupce první díl Fausta. Je to nejnovější dílo Johanna Wolfganga von Goethe, to je ten, jak vedl hnutí Sturm und Drang, určitě jsem Ti o něm již vyprávěla. Myslím, že bych mohla přijet již příští měsíc. Těším se na Tebe.

Tvá milující Mareile